

ارزیابی سیستم‌های حمل و نقل پایدار با استفاده از تلفیق روشهای تصمیم‌گیری گروهی AHP فازي محدود شده و VIKOR فازي اصلاح شده

امیرحسین حسینیان، دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه بوعلی سینا همدان، گروه صنایع¹

امیرسامان خیرخواه، دکتری مهندسی صنایع، دانشگاه بوعلی سینا همدان، گروه صنایع²

محمد حق‌وردی

مریم درودگران

¹ Amirhossein.hosseini@yaho.com :00989357887970

² Amirsamankheirkhah@yaho.com

چکیده

یکی از اساسی‌ترین نیازهای جوامع امروزی، سیستم‌های حمل و نقل پایدار می‌باشند که نقش مهمی در ایجاد توسعه پایدار در جوامع شهری ایفا می‌کنند. امروزه این سیستم‌ها، با در نظر گرفتن اثرات ناشی از رشد غیرمنتظره و روبه افزایش در استفاده و تراکم اتومبیل‌ها (جابجایی تعداد افراد کمتر با تعداد وسایل حمل و نقل بیشتر در مسیرهای نسبتاً کوتاه)، بیش از گذشته، مورد استفاده قرار می‌گیرند. حمل و نقل اثرات اقتصادی، اجتماعی و محیطی قابل توجه و ماندگاری مانند هزینه‌های سفر، امنیت، دسترسی‌پذیری، آلودگی صوتی و هوا دارد و بعد مهمی از پایداری شهری محسوب می‌گردد. بکارگرفتن یک سیستم حمل و نقل مناسب، می‌تواند تا حد قابل توجهی، اثرات مخرب ناشی از سیستم‌های موجود را کاهش داده و کیفیت خدمات حمل و نقل را بهبود بخشد. در این مطالعه، به منظور ارزیابی و انتخاب بهترین سیستم حمل و نقل پایدار از بین گزینه‌های موجود، از یک رویکرد تصمیم‌گیری چندمعیاره استفاده می‌شود. روش پیشنهادی که تحت شرایط عدم قطعیت و مبتنی بر تصمیم‌گیری گروهی بکار می‌رود، تلفیقی از دو روش تحلیل سلسله مراتبی فازي محدود شده (CFAHP) و VIKOR فازي است، بطوریکه پس از تعیین وزن معیارها توسط روش CFAHP، رتبه‌بندی گزینه‌ها با روش VIKOR فازي اصلاح شده بدست می‌آید.

کلید واژه: تصمیم‌گیری گروهی، توسعه پایدار، سیستم حمل و نقل پایدار، AHP فازي محدود شده، VIKOR فازي اصلاح شده

